



บรรณานุกรม

### หนังสือ

พคธย ช่างเกค และล่มภพ ถาวรยิ่ง, การวิเคราะห์การทดสอบและล่อล้มทั้งหมด, กรุงเทพ-  
มหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530  
ศิริสันทร์ กองประชาสัมพันธ์, การจำลองแบบบัญชา, ติมพาร์ก 1, กรุงเทพมหานคร :  
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529

### Book

- Anderson, T.W., An Introduction to Multivariate Statistical Analysis,  
New York: John Wiley & Sons, 1958.
- Averill, M. Law and W. David Kelton, Simulation Modeling and Analysis,  
New York: McGraw-Hill, 1982.
- Snedecor, G. and Cochran, W.G., Statistical Methods, Ames, Iowa:  
Iowa State University Press, 1967.

### Article

- Brass, W. "Models of birth distribution in human population"  
Bulletin de L'Institut International de Statistique 36 (1958) :  
165-179.
- Rosner, B., Donner, A. and Hennekens, C.H. "Estimation of interclass  
correlation from familial data" Applied Statistics 26(1977) :  
179-187.  
\_\_\_\_\_. Significance testing of interclass correlations from  
familial data" Biometrics 35(1979) :461-471.

## បច្ចនាមករណ (៩០)

Konishi, S. "Testing hypotheses about interclass correlations from familial data" Biometrics 41(1985) :167-176.

Srivastava, M.S. "Estimation of interclass correlations in familial data" Biometrika 71(1984) :177-185.

ภาคผนวก



### วิธีมอนติคาโร (Monte Carlo Method)

เทคนิคที่ใช้ในการแก้ปัญหาในการคำนวณทางคณิตศาสตร์นี้ มือญี่หลายริก วิริ Monte Carlo เป็นวิธีหนึ่งที่คิดขึ้นมาอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ซึ่งหลักการของวิธีนี้จะใช้ตัวเลขสุ่ม (Random number) มาช่วยในการหาคำตอบของปัญหาที่ต้องการศึกษา

**ขั้นตอนที่สำคัญของวิธีมอนติคาโร เป็นดังนี้**

1. ขั้นการสร้างตัวเลขสุ่ม การใช้ตัวเลขสุ่มเป็นสิ่งสำคัญมากในวิธี Monte Carlo ทั้งนี้ เพราะว่าหลักของวิธีนี้ จะใช้ตัวเลขสุ่มมาช่วยในการหาคำตอบของปัญหา ซึ่งลักษณะของตัวเลขสุ่มนั้นมีผู้เล่นอิวัลยาบิริก แต่ริคนั่งที่ตีและใช้ในการวิสัยครั้งนี้ คือ วิริของไวท์และชmidท์ (White and Schmidt 1975:421) ลักษณะของตัวเลขสุ่มนี้ที่เกิดขึ้น มีความแจกแจงแบบล่ำเสียง (Uniform) ในช่วง  $(0, 1)$  และเป็นอิสระต่อกัน
2. ขั้นการประยุกต์ปัญหาที่ต้องการศึกษามาใช้กับตัวเลขสุ่ม
3. ขั้นการทดลอง เมื่อประยุกต์ปัญหาให้ใช้กับตัวเลขสุ่มได้แล้ว ขั้นต่อไปคือ การทดลองโดยใช้กระบวนการของการสุ่ม (Random process) มากратทำในลักษณะที่ซ้ำ ๆ กัน (Replication) เพื่อหาคำตอบของปัญหาที่ต้องการศึกษา

### การสร้างตัวเลขสุ่ม (Random Number)

ในการสร้างลักษณะการแจกแจงแบบต่าง ๆ นั้น จะต้องใช้ตัวเลขสุ่มเป็นพื้นฐานในการสร้างส傢ร์บิริกการสร้างตัวเลขสุ่มมือญี่หลายริก Shanon (1975:352-356) เล่นอิริการสร้างเลขสุ่มดังนี้

1. เลือกตัวเลขที่บางตัวที่มีค่าน้อยกว่าจำนวนเลข 9 หลักเป็นค่าเริ่มต้น
2. คูณตัวเลขที่กำหนดเป็นค่าเริ่มต้นด้วยค่า  $a$  ซึ่งเป็นเลขจำนวนเต็มอย่างน้อย 5 หลัก
3. คูณผลลัพธ์ในขั้นตอนที่ 1 ด้วย  $0.4656613 \times 10^{-9}$
4. จากขั้นตอนที่ 3 จะได้ค่าตัวเลขสุ่มซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง  $(0, 1)$
5. กำหนดค่าเริ่มต้นใหม่ให้มีค่าเท่ากับผลคูณในขั้นที่ 2

6. กระทำข้า ฯ กันจากยืนตอนที่ 2 ถึง 5 จนกระทั่งได้ค่าตัวเลขสุ่มครบตามต้องการ

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสร้างตัวเลขสุ่มตามวิธีของ White และ Schmidt (1975:421) ที่ White และ Schmidt สร้างตัวเลขสุ่มโดยหลักการเดียวกันกับวิธีของ Shanon เสนอไว้ กล่าวคือใช้คำสั่ง CALL RANDOM (IX, IY, FLY) ในโปรแกรมย่อย RANDOM ค่า IX เป็นค่าเริ่มต้น ซึ่งจะต้องเป็นจำนวนเต็มที่เป็นเลขคู่ ค่า IY เป็นจำนวนเต็มที่มีค่าอยู่ระหว่าง 1 ถึง  $2^{31} - 1$  และ FLY เป็นค่าเลขสุ่มที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1

การผลิตเลขสุ่มที่มีการแจกแจงปกติ

ใช้วิธีของ Box และ Muller (1958) ศูนย์สร้างเลขสุ่มที่มีการแจกแจงปกติมาตรฐานพร้อม ๆ กัน 2 ค่า ซึ่งเป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ตัวผลิต (Generator)  $Z_1$  และ  $Z_2$

$$Z_1 = (-2 \ln R_1)^{\frac{1}{2}} \cos (2\pi R_2)$$

$$Z_2 = (-2 \ln R_1)^{\frac{1}{2}} \sin (2\pi R_2)$$

$R_1$  และ  $R_2$  เป็นตัวเลขสุ่มที่สร้างจากโปรแกรมย่อย RANDOM เมื่อได้เลขสุ่มที่มีการแจกแจงปกตามาตรฐานแล้ว ทำการแปลงค่าเลขสุ่มทั้งกล่าวโดยอาศัยฟังก์ชัน

$$Z'_1 = \mu + \sigma Z_1$$

$$Z'_2 = \mu + \sigma Z_2$$

ซึ่งจะได้ว่า  $Z'_1$  และ  $Z'_2$  มีการแจกแจงปกติมีค่าเฉลี่ย  $\mu$  และความแปรปรวน  $\sigma^2$  โปรแกรมย่อยที่ใช้ในการสร้างตัวเลขสุ่มให้มีการแจกแจงปกติมีค่าเฉลี่ย  $\mu$  และความแปรปรวน  $\sigma^2$

ต้อง FUNCTION NORMAL (DMEAN, SIGMA) ดังแสดงไว้ในภาคผนวก ฯ ส่วนรับการวิสัยครั้งนี้กำหนดให้ DMEAN เท่ากับ 0 และ SIGMA เท่ากับ 1

### การผลิตเลขสุ่มที่มีการแยกแยะนิเลธกวินาม

โดยวิธีของ Averill M.Law และ W.David Kelton(1982) ให้ทำการสร้างตัวเลขสุ่มที่มีการแยกแยะนิเลธกวินาม จากตัวเลขสุ่มที่มีการแยกแยะล่มป่าเล้มอในช่วง  $(0,1)$  จำนวน  $k$  ตัว ( $k$  เป็นพารามิเตอร์ที่ต้องกำหนดค่า) โดยที่

$$\begin{aligned} x &= \frac{\sum_{i=1}^k \log R_i}{\log q} \\ &= \frac{\log \left( \sum_{i=1}^k R_i \right)}{\log q} \end{aligned}$$

เมื่อ  $R_i$  เป็นตัวเลขสุ่มที่มีการแยกแยะล่มป่าเล้มอในช่วง  $(0,1)$

$q$  เป็นพารามิเตอร์ที่ต้องกำหนดค่า

$x$  เป็นตัวเลขสุ่มที่มีการแยกแยะนิเลธกวินาม

โปรแกรมย่อยที่ใช้ในการสร้างตัวเลขสุ่มให้มีการแยกแยะนิเลธกวินามคือ

FUNCTION NEGATIVE ( $K, Q$ ) ตั้งแต่ตั้งไว้ในภาคผนวก ข

```

C=====
C          A COMPARISON ON THE POWER OF THE TEST          C
C          STATISTICS FOR INTERCLASS CORRELATION          C
C=====
C          MAIN PROGRAM TO COMPUTE TYPE I ERROR          C
C          AND POWER OF TEST          C
C=====

DIMENSION IIX(50),V(50,16),X(50,16),XSL(50),XBSL(50),
*XBMM(50),XBSS(50),XBMS(50),XBMM2(50),XBSS2(50),XIS(50),
*B2(50)
COMMON IX
COMMON KK
REAL NORMAL
DMEAN1=0.0
SIGMA1=1.0

N=50
K=7
Q=0.5
SM=0.3
SS=0.1

IX=973253
KK=0
SI10=0.0
SI05=0.0
EN10=0.0
EN05=0.0
AP10=0.0
AP05=0.0

DO 500 MN=1,1000
DO 50 I=1,N
IIX(I)=NEGA(K,Q)
IA=IIX(I)
IA1=IA+1
X(I,IA1)=NORMAL(DMEAN1,SIGMA1)
V(I,1)=NORMAL(DMEAN1,SIGMA1)
X(I,1)=(V(I,1)*SQRT(1.0-SM**2))+(X(I,IA1)*SM)
IF(IA.EQ.1) GO TO 50
DO 30 J=2,IA
V(I,J)=NORMAL(DMEAN1,SIGMA1)
Y=(1.0+(J-2)*SS-((J-1)*SM**2))
SIG=SQRT(1.0-((SM**2)*(1.0-SS)+((J-1)*SS)*(SS-SM**2))/Y)
SUM=0.0
JJ=J-1
DO 20 L=1,JJ
SUM=SUM+((SS-SM**2)*X(I,L))
20 CONTINUE
AMEAN=(SM*(1.0-SS)*X(I,IA1)+SUM)/Y
X(I,J)=V(I,J)*SIG+AMEAN
30 CONTINUE
50 CONTINUE

```

```

C=====
C                      COMPUTE ESTIMATOR
C=====

        SUMM=0.0
        SUMIA=0.0
        SXK=0.0
        KAL=0
        DO 60 I=1,N
        IA=IIX(I)
        IA1=IA+1
        IA11=IA-1
        SUMM=SUMM+X(I,IA1)
        SUMIA=SUMIA+IA
        XK=IA*X(I,IA1)
        SXK=SXK+XK
        KL=IA*IA11
        KAL=KAL+KL
60    CONTINUE
        XBM=SUMM/N
        XM=SXK/SUMIA
C=====
        SUMS=0.0
        SXX=0.0
        SSKX=0.0
        DO 120 I=1,N
        XSL(I)=0.0
        IA=IIX(I)
        IA1=IA+1
        DO 90 J=1,IA
        XSL(I)=XSL(I)+X(I,J)
        SXX=SXX+X(I,J)
90    CONTINUE
        XBSL(I)=XSL(I)/IA
        SKX=IA*((X(I,IA1)-XM)**2)
        SUMS=SUMS+XBSL(I)
        SSKX=SSKX+SKX
120   CONTINUE
        XBS=SUMS/N
        XS=SXX/SUMIA
C=====
        BMS=0.0
        BMM2=0.0
        BSS2=0.0
        DO 150 I=1,N
        IA=IIX(I)
        IA1=IA+1
        XBMM(I)=X(I,IA1)-XBM
        XBSS(I)=XBSL(I)-XBS
        XBMS(I)=XBMM(I)*XBSS(I)
        BMS=BMS+XBMS(I)
        XBMM2(I)=XBMM(I)**2
        XBSS2(I)=XBSS(I)**2
        BMM2=BMM2+XBMM2(I)
        BSS2=BSS2+XBSS2(I)
150   CONTINUE
C=====

```

C=====

C SIB-MEAN ESTIMATOR OF INTERCLASS CORRELATION

C=====

SIB=BMS/SQRT(BMM2\*BSS2)

C=====

C THE SIB-MEAN TEST

C=====

```
D=N-1
SIBT=SIB*SQRT(D)
IF(SIBT.GT.1.2817)SI10=SI10+1.0
IF(SIBT.GT.1.645)SI05=SI05+1.0
```

C=====

```
B22=0.0
SSXS2=0.0
SSXLM1=0.0
DO 200 I=1,N
  XIS(I)=0.0
  SXLM=0.0
  IA=IIX(I)
  IA1=IA+1
  DO 190 J=1,IA
    XIS(I)=XIS(I)+((X(I,J)-XBSL(I))**2)
    SXS=X(I,J)-XS
    XLM=X(I,J)-XS
    SXS2=SXS**2
    SSXS2=SSXS2+SXS2
    SXLM=SXLM+XLM
  190 CONTINUE
  B2(I)=XIS(I)/IA
  B22=B22+B2(I)
  SSXLM=(X(I,IA1)-XM)*SXLM
  SSXLM1=SSXLM1+SSXLM
200 CONTINUE
```

C=====

C ENSEMBLE ESTIMATOR OF INTERCLASS CORRELATION

C=====

ENSEM=BMS/SQRT(BMM2\*((N-1)\*B22/N+BSS2))

C=====

C PAIRWISE ESTIMATOR OF INTERCLASS CORRELATION

C=====

PAIR=SSXLM1/SQRT(SSKX\*SSXS2)

C=====

```

C=====
C          PAIRWISE ESTIMATOR OF INTRACLASS CORRELATION
C=====

      SSIJ=0.0
      DO 250 I=1,N
         IA=IIX(I)
         IF(IA.EQ.1) GO TO 250
         IA11=IA-1
      DO 240 J=1,IA11
         J1=J+1
      DO 240 L=J1,IA
         SIJ=(X(I,J)-XS)*(X(I,L)-XS)
         SSIJ=SSIJ+SIJ
240 CONTINUE
250 CONTINUE
      SSIJ2=SSIJ*2
      SSP=(SSIJ2*SUMIA)/(KAL*SSXS2)
C=====

      IF(SSP)300,310,310
300 SSP=0.0
310 SIA=0.0
      SDD=0.0
      DO 320 I=1,N
         IA=IIX(I)
         IA11=IA-1
         AIA=1.0/IA
         SIA=SIA+AIA
         DD=IA/(1.0+(IA11*SSP))
         SDD=SDD+DD
320 CONTINUE
C=====
C          THE ENSEMBLE TEST
C=====

ENSEMT=SQRT(D+1)*ENSEM/SQRT((SIA*(1.0-SSP)/N)+SSP)
IF(ENSEMT.GT.1.2817)EN10=EN10+1.0
IF(ENSEMT.GT.1.645)EN05=EN05+1.0
C=====

C          THE ADJUSTED PAIRWISE TEST
C=====

      APAIRT=(SQRT(SDD-2.0)*PAIR)/SQRT(1.0-PAIR**2)
      IF(APAIRT.GT.1.3002)AP10=AP10+1.0
      IF(APAIRT.GT.1.6788)AP05=AP05+1.0
      500 CONTINUE
C=====

```

```

C=====
C      COMPUTE PROB TYPE I ERROR OR POWER OF TEST
C=====
    PSI10=SI10/1000.
    PSI05=SI05/1000.
    PN10=EN10/1000.
    PN05=EN05/1000.
    PAP10=AP10/1000.
    PAP05=AP05/1000.
    WRITE(6,400)PSI10,PSI05,PN10,PN05,PAP10,PAP05
400 FORMAT(10X,'THE SIB-MEAN TEST',5X,'SI10=',F10.5/
*10X,'THE SIB-MEAN TEST',5X,'SI05=',F10.5/
*10X,'THE ENSEMBLE TEST',5X,'EN10=',F10.5/
*10X,'THE ENSEMBLE TEST',5X,'EN05=',F10.5/
*10X,'THE ADJUSTED PAIRWISE TEST',5X,'AP10=',F10.5/
*10X,'THE ADJUSTED PAIRWISE TEST',5X,'AP05=',F10.5/
600 CONTINUE
STOP
END

```

```

C=====
C      SUBROUTINE RANDOM VARIABLE
C=====
    SUBROUTINE RAND (IX,IY,FLY)
    IY=IX*16807
    IF(IY)5,6,6
5   IY=IY+2147483647+1
6   FLY=IY
    FLY=FLY*.4656613E-9
    IX=IY
    RETURN
    END

```

```

C=====
C      FUNCTION NORMAL(DMEAN,SIGMA) DISTRIBUTION
C=====
    FUNCTION NORMAL(DMEAN,SIGMA)
    REAL NORMAL
    COMMON IX
    COMMON KK
    PI=3.1415926
    IF(KK.EQ.1)GO TO 10
    CALL RAND (IX,IY,FLY)
    RONE=FLY
    CALL RAND (IX,IY,FLY)
    RTWO=FLY
    ZONE=SQRT(-2* ALOG(RONE))*COS(2*PI*RTWO)
    ZTOW=SQRT(-2* ALOG(RONE))*SIN(2*PI*RTWO)
    NORMAL=ZONE*SIGMA+DMEAN
    KK=1
    RETURN
10  NORMAL=ZTWO*SIGMA+DMEAN
    KK=0
    RETURN
    END

```

```
C=====
C           FUNCTION NEGATIVE BINOMIAL(K,Q) DISTRIBUTION
C=====
C           FUNCTION NEGA(K,Q)
COMMON IX
NX=0
QR=ALOG(Q)
1 DO 6 I=1,K
CALL RAND(IX,IY,FLY)
R=FLY
RR=ALOG(R)
LX=RR/QR
NX=NX+LX
6 CONTINUE
NEGA=NX
IF(NEGA.LT.1)GO TO 1
IF(NEGA.LE.15) GO TO 9
CALL MOD15(NEGA)
9 RETURN
END
C=====
C           SUBROUTINE MOD15
C=====
C           SUBROUTINE MOD15(NEGA)
ITIME=NEGA/15
NEGA=NEGA-ITIME*15
RETURN
END
C=====
```

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุวรรณา บุลลานาค เกิดเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2506 สurname  
 ปริญญา วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขา คอมพิวเตอร์ จามมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ประจำปีการศึกษา 2528 เข้าศึกษาในภาควิชาลัทธิ ศาสนาพื้นบ้านและภูมิปัญญา จุฬาลงกรณ์-  
 มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2530

